

nogen Side særlig Notits af, at den veg Pladsen for et Museum. En skønne Dag blev der saa installeret et Handels- og Søfartsmuseum, hvis Leder var en Museums-embedsmand, der havde forladt Museet paa Frederiksborg Slot. Denne Mand har ved hele sin Færd vakt nogen Forundring. Paa Kronborg udfoldede han en meget energisk Virksomhed for at fjerne Militæret derfra. Men i Henhold til den trufne Ordning og i Henhold til den Overenskomst med Helsingør Kommune, hvorefter Befalingsmandskabet skal have Bopæl derude, var man ikke interesseret i, at de der boende Militærpersoner efterhaanden trængtes bort; de trængtes nemlig bort under den tidligere kendte Motivering, at det var forbundet med Brandfare at beholde dem. Nu ligger det nær at antage, at Brandfaren maa være større i et Museum, som i øvrigt har været udsat for megen Kritik — jeg skal ikke kunne udtale mig derom. Man har skrevet, at det var et Pulterkammer —, ja, man skriver saa meget, men det er maaske ikke helt urigtigt. Rigsdagen har jo vist sin rundelige Villie til at bringe noget godt ud deraf. Hvorvidt det er sket, skal jeg ikke kunne sige. Men det, som man ønskede, og det, som jeg gerne vilde tale for, var, at man bevarede det Forhold, der er Forudsætningen for Kronborgs Benyttelse indtil 1922, og at man forinden tog under samlet Overvejelse, hvad Slottet skulde benyttes til, naar den Tid kommer, da man forhaabentlig ikke længere har Brug for det til Militæret, idet man tør forvente, at Militæret til den Tid vil undergaa en saadan Ændring og en saadan Formindskelse, om ikke Afskaffelse, at der ikke vil være Brug for Kronborg i dette Øjemed. Men indtil den Tid vil jeg meget henstille til den højtærede Minister, at Forholdet bevares, som det er nu. Nu er Kronborg ganske vist underlagt to Ministerier, ja, det er egentlig underlagt tre, saa der kan jo være nogen Vanskelighed forbundet dermed, men jeg henstiller, at man fra alle Sider bestræber sig for, at dette Forhold bevares, og at man inden den Tid faar en samlet Overvejelse af, hvad Slottet skal benyttes til, dog at dets Indre først og fremmest til den Tid føres tilbage til sin oprindelige Bygningsform, som, det skal indrømmes, er undergaaet mange uheldige Forandringer i Tidens Løb paa Grund af Kaserneforholdene. Jeg kunde tænke mig, at man nu, da man har begyndt Installeringen af et Handels- og Søfartsmuseum der, hvilket i og for sig er

en smuk Opgave, ogsaa fremdeles benyttede Slottet til at tage Del i det levende Erhverv, og at man muligvis indrettede en Slags Akademi for Handel, Søfart og Fiskeri. Man vilde derved føre Udviklingen videre i det Spor, man nu er slaaget ind paa. Men, som sagt, jeg skal henstille til de højtærede Ministre, at man søger at bevare det Forhold, som har været Forudsætningen, og at man indstiller al Ufred og de energiske Forsøg, der gøres paa at forrykke dette Forhold.

N. C. Jensen: Venstres Ordfører (N. Neergaard) udtalte forleden, at Tiden ikke var inde til en storpolitisk Debat, hverken angaaende Forholdene udadtil eller angaaende vore indre Partistridigheder, og deri har det ærede Medlem Ret. Der er imidlertid i vort politiske og sociale Liv noget, som man kunde kalde det dagligdags Arbejde, og ogsaa det skal gøres baade i vanskelige Tider og i gode Tider, dersom alt skal gaa vel. Det er disse dagligdags Ting, som jeg har tænkt at opholde mig lidt ved.

Det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) omtalte forleden ret udførligt Spørgsmaalet om Skoleordningen og Ordningen af Forholdene med Hensyn til de forsømte Børn, Ungdomsskolen o. s. v. Dertil vil jeg allerførst gøre et Par Bemærkninger. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Tiden nu er inde til at tage fat paa Arbejdet for at faa disse store Spørgsmaal løst paa en saa tilfredsstillende Maade som muligt. Jeg kan ogsaa tiltræde hans Tanke, som for Resten ikke er ny, om, at der bør ned sættes en Kommission til at overveje disse Forhold. Det ærede Medlem ønskede — og deri er jeg ogsaa enig med ham —, at en saadan Kommission skal beskæftige sig med Spørgsmaalet om Statens og Kommunens Stilling til Skolen. Jeg ved godt, at det ærede Medlems Ønske gaar i Retning af, at det, der skal naas ved den nye Ordning, det, der paa dette Omraade skal bringe lykkelige Forhold til Veje, er, at den tvungne Statsskole kommer i Forgrunden. Paa dette Punkt deler jeg ikke det ærede Medlems Anskuelse. Jeg tror, at en Udvikling af vor Folkeskole paa kommunalt Grundlag vil være det sundeste og bedste, men herom vil jo Fremtidens Kampe komme til at staa. Spørgsmaalet maa underkastes en grundig Overvejelse, og man maa søge at finde en Løsning, saa at vore Skoleforhold kan blive bedre end hidtil.